

Jag och min fiskekompis Tommy hade bokat en gemensam tur upp till Bergslagen denna veckoslutsdag.

Vi hade siktet inställt på Mellantjärn och Lumsån.

Med ett första besök i Hedströmmen för att träffa SFM:s medlem Roger Englöf och fiska i pool 3 bestämde vi oss för att åka till Mellantjärn i förhoppning om att pricka in en sjösandsländekläckning. Efter ett par timmar med sporadiska vak på oidentifierade insekter bestämde vi oss för att åka till Lumsån.

Både Tommy och jag fiskar nästan uteslutande med torrfluga men knöt på varsin nymf för att försöka locka fisken till hugg i detta mycket trevliga och fina strömvatten.

SMHI hade lovat mestadels sol denna dag men folket där måste ha sett helt fel i spåkulan, för efter en halvtimmes fiske så började det regna ihärdigt kryddat med rejäla åskknallar.

Lite regn har aldrig stoppat oss, och gjorde det inte nu heller.

Vi tog oss sakta uppströms samtidigt som regnet tilltog och det gjorde också kläckningarna av gul forsslända. Vi kunde som mest se ett 10-tal individer i sakta fladdrande mak.

Vi tyckte båda att de var lite konstigt att inte någon fisk intresserade sig för detta dukade bord av en relativt stor slända. Vid en lite mer lugnflytande del av Lumsån stannade vi till för att se om inte någon fisk skulle börja intressera sig för "maten".

Det var då som det för en torrflugefiskare så innerligt vackra skedde, en fisk började vaka.

Vi lade båda två märke till det försiktiga vaket, av en tillfällighet stod jag bäst till för att lägga ut flugan.

Valet blev en egenhändigt utvecklad kläckarimitation av gul forsslända. Fisken vakade halvmeter från land på andra sidan ån under några små björkar som hängde ut.

Jag lade det första kastet lite kort och lät sedan flugan flyta förbi vakområdet. Inget hände...

Fortfarande kläckte flera gula forssländor och de lämnade vattnet just i det område som fisken vakade. Det var mycket vackert att se dessa insekter bara ett "stenkast" ifrån vår hemort Västerås.

Det andra kastet blev lite längre, men flugan flöt återigen förbi vakområdet oantastad.

I mitt tredje kast, detta ytterligare lite längre, tänkte jag tyst för mig själv att nu vart det j-vligt bra! Flugan flöt perfekt i vattnet och närmade sig decimeter för decimeter den lilla yta som fisken vakat i... Och så äntligen!

I en försiktig stigning tog den flugan, jag lyckades hålla nerverna under kontroll och väntade någon halvsekund med att sträcka linan. Fast fisk, och den var stor, rejäl tyngd! Jag blev som barn på nytt och följde den sträckta linans väg genom vattnet. Alla möjliga tankar for genom huvudet sammanfattat med ett kort, "Det är inte möjligt". Jag hörde samtidigt min fiskekompis ropa "bra Janne!"

Jag ropade till honom "nu får du för f-n komma hit!" och det gjorde han.

Fisken gick uppströms sedan nedströms, uppströms, nedströms... jag tänkte tyst "F-n bestäm dig!"

Både fisken och jag gick slutligen uppströms och jag kunde landa min största strömvattenfångade öring någonsin.

Den mätte 50 cm + och var i mycket god kondition. Tommy var lika glad som jag över att få dela detta

fantastiska fiskeögonblick med mig . Vi sa samstämmigt att det var helt otroligt att en så stor fisk huserade i detta vatten.

De gula forssländorna fortsatte att lämna sitt vattenliv i strid ström, och där stod vi båda och beundrade detta vatten som hade dolt en så fin fisk.

Jag vill slutligen rikta ett stort tack till föreningen SFM som gjorde denna fiskeupplevelse möjlig!

Ett par av de bilder Tommy tog med sin kamera finns nedan.

Med vänlig hälsning.

Torrflugejanne